



DE SLAG VAN HIERNA

Toneelstuk

door

Stefan Pietersen

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE SLAG VAN HIERNA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **STEFAN PIETERSEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Diederik: 32 jaar oud. Draagt coltrui en spijkerbroek en bril. Maakt rustige indruk.

Carola: 25 jaar oud. Draagt een rode jurk en een zilveren ketting. Is vrij sterk opgemaakt. Is zangeres bij een coverband. Maakt extraverte indruk.

Hans: 35 jaar oud. Draagt nette jas, hemd en stropdas. Maakt desondanks een sympathieke, rustige indruk. Zijn jas heeft een paar scheuren opgelopen door de explosie.

Reinhard: 40 jaar oud. Heeft net als Hans een nette jas, hemd, en stropdas. Maakt onsympathieke indruk en is drammerig. Lijkt een beetje teveel onder de indruk van zichzelf. Zijn jas is volledig aan flarden.

John: 25 jaar oud. Heeft een wollen trui aan en een spijkerbroek. Heeft om zijn hals een kruisje hangen. Is bescheiden, draagt een verlovingsring en is ogenschijnlijk een jonge vader.

Berend: 55 jaar oud. Heeft een net pak met een kleurige das aan. Opvallende bril, beetje Jacques d'Ancona-achtig. Heeft krullerig half lang haar. Draagt net als John een kruisje om zijn nek en aan de rechterhand een trouwring.

Gea: 40 jaar oud. Heeft blauw-grijze jurk aan en heeft lang, slank postuur. Was huismoeder, maar heeft sinds de dood van haar kind een door tranen verweest gezicht gekregen.

Frans: 40 jaar. Is vroeg-grijs, maar draagt een T-shirt met daarop een afbeelding van een album van Slayer. In een staart samengebonden lang haar. Maakt een wat nerveuze indruk. Is werktuigbouwkundige.

Petra: 20 jaar oud. Heeft een Gothic uiterlijk met zwart geverfd haar, veel ringen en drie oorknoppen. Draagt een zwarte jurk, zoals Sharon den Adel van Within Temptation, en heeft zelfs haar lippen zwartgemaakt. Heeft een vrij bleke huid die in schril contrast staat met haar kleding en make-up.

DECOR:

Het decor is kaal. Geen decor dus. Aan de linkerkant van het podium is wel een knopje om het licht aan te doen. De boom die in het stuk voorkomt, is een verbeelde boom, dus staat ook niet op het podium. Aan de rechterkant is een afgedekte coulisse waar je af kan gaan. Verder niets. Het licht is de eerste zeven minuten aardedonker. Men hoort alleen de stemmen van de acteurs.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

Scène 1

(licht is uit, aardedonker toneel)

DIEDERIK: Hallo. Waar ben ik?

CAROLA: Ik weet niet. Waar ik ook ben.

HANS: En ik ook.

REINHARD: En ik. Hij ook, trouwens en dat had ik liever anders gezien. Jij toch ook?

HANS: Jij misschien, maar ik gun mijn medemens de plek nog waar we allemaal zijn. We moeten het toch met elkaar redden, waar we ook zijn.

REINHARD: Waar we ook zijn, dat zeg je goed. Want die eerste vraag van haar daar is nog steeds niet beantwoord. Waar zijn we in hemelsnaam?

JOHN: Misschien precies wat je zegt: in de hemel.

REINHARD: Dat lijkt me niet. De hemel bestaat niet.

JOHN: Volgens jou misschien. Ik echter geloof wel in de hemel.

REINHARD: En, ben je daar?

JOHN: Waar?

REINHARD: In de hemel. Ben je nu in de hemel?

JOHN: Nou, als ik daar ben, zijn we daar allemaal. Toch?

REINHARD: Hmm, als dit de hemel was, had ik het anders ingericht.

JOHN: Lijkt me logisch. Jij hebt vanuit jezelf een hele andere voorstelling van hoe de hemel eruit ziet dan wat ik in de hemel zou zien.

REINHARD: Hoe ziet het er hier dan uit, volgens jou? Gewoon, effe checken of dat waar is wat je zegt.

JOHN: Kan ik niet goed zien nog. Het is, denk ik, nog voor zonsopgang.

REINHARD: Hoe bedoel je?

JOHN: Nou, het is nogal donker hier. Of heb jij het licht al gezien?

REINHARD: Nou, om eerlijk te zijn zie ik het ook niet: het licht. Maar dat is ook logisch. Er is namelijk niks na de dood.

JOHN: Zo denk jij er misschien over, maar dat is ook maar hoe jij het ziet. Ik zeg dat we in de hemel zijn.

REINHARD: En ik zeg dat we dood zijn! Je ziet toch: er is hier niks. En er is niks na de dood! Voilà, fait accompli.

JOHN: Hmm. Ik geloof toch iets anders. Laten we maar gewoon wachten tot de zon opkomt.

REINHARD: Dan kunnen we lang wachten. Er is namelijk geen hemel. Alleen maar dood na de dood.

JOHN: Kan, maar als wij nu dood waren, volgens jouw theorie, hadden

we dit gesprek nu niet gehad. Dan was er stilte. Dan waren we er eenvoudigweg niet, nu.

REINHARD: Wie zegt dat we er nu zijn? Ha, heb ik je toch nog!

JOHN: Laten we de anderen eerst maar eens vragen waar we zijn. Wij tweeën komen er samen niet uit nu. En ik hoorde nog andere stemmen. Er is meer tussen hemel en aarde dan jij of ik denken.

Scène 2

JOHN: Hé! Ja, jij, de eerste die wat zei: waar denk jij dat we nu zijn?

DIEDERIK: Ik denk niet.

JOHN: Hoezo, je denkt niet?

DIEDERIK: Niets.

JOHN: Niets?

DIEDERIK: Nou, als je het toch wilt weten: de hemel bestaat voor mij uit een plek waar we niet denken.

JOHN: En ben jij daar nu? Waar we niet denken?

DIEDERIK: Daar kan ik geen antwoord op geven zonder te beginnen met denken. En dat doe ik liever niet. Maar omdat je mij er nu ongeveer toe dwingt: nee, ik denk niet dat we nu in de hemel zijn, want daar zou niemand me lastigvallen met dit soort gedachten. Of, moet ik her-fraseren: daar verleidt niemand mij tot gedachten en vraagt niemand mij er ook naar.

JOHN: Waar denk jij...? Sorry, maar waar denk jij dan waar we nu zijn?

DIEDERIK: Ik weet het niet. Een donkere plek, nogal.

JOHN: Dank je wel, dat bewijst dat je het zo ziet als ik.

REINHARD: En ook zoals ik.

JOHN: Nee, dat kan niet, want dat zou betekenen dat dit de dood is. Waar niets is, volgens jou, omdat er na het leven niets is. En ik dacht dat we het al over eens waren dat ik daar absoluut niet zo over denk.

REINHARD: Ik bedoelde dat het donker is, wijsneus. Maar goed, in het kader van democratie: laten we eens vragen wat zij, die tweede die wat zei, ervan denkt of vindt. Hé, hé. Tweede stem, wat denk jij hiervan?

CAROLA: Ik wacht nog even.

REINHARD: Nee, het is wel de bedoeling dat je iets zegt. Ik had het al over democratie en je stem geldt pas als je ook stemt.

CAROLA: Daar ben ik ook mee bezig.

REINHARD: Hoezo: 'daar ben ik ook mee bezig?'

CAROLA: Ik ben aan het stemmen.

REINHARD: Wij horen anders niet dat je jezelf uitspreekt over de situatie.

JOHN: En ik ook niet!

REINHARD: Rustig, gelover. Laat haar eerst eens uitspreken.

CAROLA: Ik spreek toch? Ik laat mezelf er alleen niet over uit wat ik stem. Maar ik ben al aan het stemmen.

JOHN: Stem dan eens af op onze frequentie.

CAROLA: Daar ben ik de hele tijd al mee bezig. Maar ik heb het goede radiostation, dat het Goede, als in: Juiste, Nieuws brengt, nog niet gevonden. Of, in een andere betekenis: ik heb de juiste toon nog niet te pakken.

JOHN: Wat is de juiste toon dan?

CAROLA: De juiste toon is de toon die in harmonie klinkt met de andere tonen en in harmonie is met de omgeving.

REINHARD: Ah, ik snap het. Jij bent zeker muzikant. Speel eens een deuntje. Ik wil weleens horen hoe de akoestiek is, hier.

CAROLA: Ik heb geen instrument bij me.

JOHN: Die hebben muzikanten, echte muzikanten, toch altijd bij zich?

CAROLA: Ja, ik normaliter ook. Maar ik zie ze niet.

REINHARD: Logisch, het is aardedonker hier. Misschien kun je het zingen. Weet je nog een leuk liedje, wellicht? We kunnen wel een leuke deun gebruiken hier, zolang het donker is. Zonder licht valt er zo weinig te doen.

CAROLA: Ik zing wel. Heel goed zelf, volgens veel mensen. Maar ik weet even geen liedje.

JOHN: Kom, dat kunnen wij toch wel voor je doen?

CAROLA: Zal je niet lukken.

JOHN: Waarom niet? Ik kan aan honderden, misschien wel duizenden liedjes denken die ons zouden opvrolijken.

CAROLA: Ja, dat geloof ik wel, maar toch zou geen enkel liedje hier op zijn plaats zijn.

JOHN: Halleluja! Ken je 'Halleluja', van Leonard Cohen?!

CAROLA: Ja, ken ik wel, maar dat zou niet bij iedereen hier in goede aarde vallen. Niet iedereen is hier zoals jij, weet je nog?

REINHARD: Ja, en bovendien vind ik het totaal geen halleluja-situatie waar we ons hier bevinden.

JOHN: Halleluja, broeder. Eindelijk iets waar we het over eens zijn. Maar we moeten gewoon, dat zei ik al, even wachten tot de zon opkomt.

FRANS: Oh ja? En hoe laat komt ie op? Dan check ik dat even, op mijn horloge. Zie je, er zit een lichtje op. Het is nu... eh... Het is acht uur. Nee, die zon van jou had allang op moeten zijn.

JOHN: Eh... Nou ja, dan is het wintertijd. Ja, in de winter komt de zon pas op na achten.

REINHARD: Heb jij het koud dan?

JOHN: Nee, maar... Het kan zijn dat we in een warm klimaat terecht zijn gekomen. En in de hemel zal je toch bepaald niet dood gaan vriezen.

GEA: Mag ik even? De laatste keer dat ik de kalender checkte, gisteren nog, was het midden augustus.

REINHARD: Voilà, weg je theorie over de winter. Plus, hoe verklaar je nu dat het zo donker is?

JOHN: Hoe verklaar jij dat we nu al een kwartier een gesprek met elkaar voeren, zonder dat we levend zijn?

REINHARD: Eh...

BEREND: Mag ik een suggestie doen?

REINHARD: Wie ben jij?

BEREND: En wie ben jij?

REINHARD: Je hebt gelijk, we moeten maar eerst naar elkanders namen vragen. Dat is sowieso een stuk beleefder en menselijk in onze situatie. Ik heet Reinhard. En jij: hemelbestormer?

JOHN: Ja, ik weet niet, hoor. Vind ik niet zo'n aardige benaming. Maar ik heet John.

REINHARD: Moedertje, je klinkt als een moeder. Hoe heet jij?

GEA: Gea.

REINHARD: En jij, Stemster?

CAROLA: Carola is de naam. Aangenaam.

JOHN: Nog meer mensen?

HANS: Ik. Ik heet Hans.

PETRA: En ik. Ik ben Petra.

DIEDERIK: Diederik.

BEREND: Berend.

FRANS: Frans...

JOHN: Is dat iedereen? (*stilte*) Eenmaal? Andermaal? Echt niemand...?

Scène 3

REINHARD: Mooi, dan zijn we er allemaal.

FRANS: En nog steeds weten we niet waar we zijn.

JOHN: Nou ja, we hebben het nog niet iedereen gevraagd, toch?

REINHARD: Jij je zin dan. Frans, waar zijn we hier?

FRANS: Lijkt me vrij logisch dat ik dat ook niet weet.

REINHARD: Hans?

HANS: In het donker. Verder heb ik geen idee.

REINHARD: We gaan voor de vorm nog even door. Gea, hoe ziet het er hier voor jou uit?

GEA: Nogal donker.

REINHARD: Carola?

CAROLA: Donker.

REINHARD: Petra?

PETRA: Zwart.

REINHARD: Diederik?

DIEDERIK: Zwart, met twee klontjes.

REINHARD: Hans?

HANS: Ik zie het duister in, dus dat klopt al vrij aardig.

REINHARD: Berend!

BEREND: Let maar niet op mij, hoor. Ik sluit me bij jullie aan.

REINHARD: Dus?

BEREND: Donker dus.

REINHARD: Sorry, ik wilde even weten of je geluisterd had. Ik haat meelopers.

JOHN: Jij haat meelopers? Ik dacht zo langzamerhand dat atheïsten ons allemaal atheïst willen laten worden.

REINHARD: Hoe kom je op die gedachte?

JOHN: Net zoals mensen van mijn geloof het vroeger het liefste hadden: dat iedereen het met ze eens is. Dat iedereen hetzelfde gelooft.

REINHARD: Sorry hoor, maar ik geloof niet. Ik weet!

JOHN: Exact wat ik zei. Jij wilt ook, net als alle atheïsten, dat we allemaal geloven waarin jij gelooft.

REINHARD: Daar hebben jullie gelovers anders ook nogal een handje van. Bekeren, bekeren, bekeren! Nou, daar doe ik dus niet aan, hoor.

JOHN: Dus jij wilt beweren dat atheïsten, zoals jij dus, niet proberen iedereen te bekeren tot jullie geloof?

REINHARD: Hou nou eens op met dat 'geloven'! Ik geloof niet! Dat moet je toch zo langzamerhand wel duidelijk zijn.

JOHN: Toch is het zo.

REINHARD: Godverdomme, hou nou eens op! Ik geloof niet. Dat doe jij! Dat doen zij. Dat doet iedereen die een overtuiging aanhangt die ze niet kunnen bewijzen.

JOHN: En kun jij hier en nu bewijzen dat er na de dood niets is?

REINHARD: Kijk om je heen, man! Er is hier niets!

JOHN: Maar wij zijn er wel!

REINHARD: Wat wil jij daarmee bewijzen?

JOHN: Niks. Ik hoef niks te bewijzen. Ik geloof. Net zoals jij.

REINHARD: Het is dat ik niks zie hier, maar anders...!

JOHN: Zie je wel?

REINHARD: Nee, ik zie het niet. En dat is logisch, want...

JOHN: Ik zie, ik zie dat jij niet inziet dat wij allebei 'geloven'...

REINHARD: Godverd...! Hou nou eens op, man!

PETRA: Ja, John. Je kunt beter ophouden over dat 'geloven'. Mij heb je er niet mee en je schiet er ook niks mee op als je door blijft gaan met Reinhard proberen te overtuigen. En je hebt ons er ook niet mee. Mocht je dat willen, maar dat geloof ik niet.

JOHN: Maar vind je dat ik gelijk heb?

PETRA: Waarom wil je dat weten? Daar heb je toch niks aan? Hebben we allemaal niks aan.

JOHN: Gewoon even voor mijn welzijn. Ik voel me niet zo lekker worden.

PETRA: Hoe komt dat?

JOHN: Weet ik niet. Misschien die akelige duisternis die maar niet ophoudt. Waar blijft de morgen nou?

HANS: Ik denk, als ik me er even in mag mengen, dat we daar allang zijn.

JOHN: Waar?

HANS: In morgen.

JOHN: Hoe bedoel je?

HANS: Ja, dat weet ik zelf ook niet precies. Maar iets zegt me dat dit morgen is.

PETRA: Morgen in de zin van ochtend? Of morgen in de zin van de dag na gisteren?

HANS: Eerder de dag na net. Maar laten we daar maar niet over kibbelen, anders wordt het nog De Slág Na Net.

GEA: Ze heeft gelijk. Laten we nou niet ruzie gaan maken. We zijn hier nou eenmaal. En we worden er niet beter van als we elkaar daarover het hoofd inslaan.

JOHN: Ik zou niet eens kunnen. Daar moet ik mijn tegenstander voor kunnen zien. En dat doe ik niet. Doet geen van ons. Tenzij iemand voor ons verborgen heeft dat ie nachtzicht heeft en...

REINHARD: En ons allemaal ziet als bij daglicht en...

GEA: ...ons allemaal kan besluipen en ons allemaal...

PETRA: God, hou eens op, zeg! Ik word er akelig van. Niemand heeft hier nachtvisie of nachtzicht of hoe je het ook wilt noemen. Anders waren we bovendien nu allemaal dood geweest.

DIEDERIK: En dat zou toch nog best zo kunnen zijn. Maar aan de andere kant, dan waren we nu allemaal voor de tweede keer dood

geweest. En dat lijkt mij toch een beetje...

REINHARD: Nee, zou best kunnen. Ik heb er niets van gemerkt, maar het zou kunnen.

JOHN: Dan kunnen we maar beter uit gaan vinden wie hier de moordenaar is. Anders gaan we er nog aan, allemaal.

PETRA: En nóg een keer. En nóg een keer, en nóg een keer...

GEA: Halt! (*stilte*)

REINHARD: Sorry allemaal. Jullie hebben gelijk. Het maakt niet uit onder de gegeven omstandigheden. Bovendien geloof ik – dank je, John – ook niet zo in de theorie van nachtzicht bij een mens.

JOHN: Apology accepted.

REINHARD: Hé, ik zei niet 'sorry', hoor. Ik zei 'dank je'!

JOHN: Met wat voor toon? Zeg het nog eens. Ik wil je nog weleens horen.

REINHARD: Hoezo met wat voor toon? Je bedoelt toch óp wat voor toon? En wat heb jij daarmee te maken?

JOHN: Ja, je hebt gelijk...


REINHARD: Dank je...

JOHN: Óp wat voor toon, bedoelde ik. Bedoel ik óók!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto